

[Th. Mikkelsen.]

at fiske i disse vande, og da vore ferske vande jo er af forskelligartet natur, således at ædle fisk ikke kan leve i nogle af disse ferske vande, tror jeg ikke, tiden er inde til, at man skal gennemføre en fisketegnordning; der løses jo dagkort dér, hvor man fisker den ædle fisk. Jeg henstiller til den højtærede fiskeriminister, at man overvejer endnu en gang, indtil vore farvande er så rene, at man kan udsætte ædle fisk; så kan man gennemføre fisketegn.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Vedrørende min udtalelse om Londonkonferencen vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Østergaard, at den udtalelse og den forsigtige formulering, jeg kom med i fremsættelsestalen, fremkom før tredje runde, da man ikke kendte det endelige resultat, men i øvrigt ændrer det ikke meget ved realiteten.

Den ene af de ting, der er kommet frem ved konferencen, har været, at der er vist vilje til at søge at nå til enighed om at hindre overfiskning, og den anden er beslutningen om, at man nu — og det tror jeg vil ske i en positiv ånd og med god vilje fra alle lande — meget snart holder et nyt møde om beskyttelse af fiskebestanden, om en udvidelse af kontrollen og om en omlægning og effektivisering af den internationale kontrol på dette område. Jeg tror nok, at den opfattelse har rådet hos dem, der har deltaget i konferencen, at den nævnte stemning har været til stede både blandt signatarmagterne og de 3-4 lande, som vi gerne havde set slutte sig til konventionen, men som af grunde, som er bekendte og ikke kommer denne forhandling ved, ikke gjorde det.

Med hensyn til udvalget må jeg bekræfte, at jeg har fået denne opfordring til at nedsætte det udvalg. Jeg har heller ikke ment at ville afvente kommissionsarbejdets afslutning; jeg har blot ment at ville afvente, at kommissionen afsluttede arbejdet vedrørende det foreliggende lovforslag til en ny ferskvandsfiskerilov og dets modtagelse her, og jeg er altså villig til nu at være med til at nedsætte det udvalg. Altså husker det ærede medlem ikke fejl; jeg har fået denne opfordring tilsendt fra underudvalget.

Det er rigtigt, at det var datoen 15. marts, der var grunden til, at der ikke var alt for megen tid til arbejdet, men jeg synes dog, der har været tilstrækkelig tid, og jeg har da også fået dette bekræftet i en henvendelse fra kommissionen, som mener, at behandlingen har fundet sted på tilfredsstillende måde, en udtalelse, som jeg forstår det ærede medlem hr. Østergaard ikke vil bestride.

Desuden var det sådan, at behandlingen af ferskvandsfiskeriloven meget længe ventede på, at man skulle få arbejdet med saltvandsfiskeriloven gjort færdigt, fordi der på så mange områder var relationer mellem de to love, og man besluttede da på de fleste områder at afvente behandlingen af saltvandsfiskerilovens færdiggørelse.

Jeg har ikke sagt — i hvert har jeg ikke ment at ville sige — at jeg har lovet at fremsætte ferskvandsfiskerilovforslaget sidste folketingsår. Det, der var tale om dengang, var saltvandsfiskeriloven og med den hensigt, da forarbejdet hovedsagelig var gjort, at få den til drøftelse — i og for sig ikke til vedtagelse — i det høje ting, i offentligheden og i fiskerikredse, så snart der var mulighed for det, og jeg vil da også gerne sige, at det er ønskeligt, at der gives adgang til det.

Jeg har den opfattelse, at når de organisationer, som er interesseret i ferskvandsfiskeriloven, nu vil kritisere mig lidt for, at de ikke har fået tilstrækkelig tid til at behandle den, så går jeg da virkelig ud fra, at organisationernes repræsentanter i kommissionen bl. a. har haft til opgave at holde deres bestyrelser og deres medlemmer orienteret om, hvad der foregik i kommissionen. Sådan plejer det at gå for sig, og sådan håber — og tror jeg også — det er gået for sig ved denne lejlighed. Der har jo været ikke så lidt tid til, at spørgsmålene kunne behandles. Desuden har vi forespurgt medlemmerne af hovedkommissionen, om de ønskede hovedkommissionen indkaldt med henblik på, at der dér kunne finde en drøftelse sted, inden jeg fremsatte lovforslaget i folketinget, men det har man frafaldet fra alle sider i hovedkommissionen. Derfor synes jeg faktisk ikke rigtig, jeg er i stand til at modtage nogen reprimande på det område.

Jeg er glad for, at det ærede medlem hr. Østergaard ikke har lagt sig fast på noget